

علیرضا دیاج | بستن یک نشریه خبر خوبی برای اهالی رسانه نیست، هیچ روزنامه‌نگار واقعی از اینکه بشنود رسانه‌ای تعطیل می‌شود از صمیم قلب خوشحال نمی‌شود و آن را ثلمه‌ای بر پیکره رسانه‌ای کشور تلقی می‌کند. رسانه‌ها رکن چهارم دموکراسی شمرده می‌شوند و برخی همچون والتر لپمن آن را در حکم «کتاب مقدس» دموکراسی محترم می‌شمرند.

با این همه ج‌ای این پرسش باقی است که قداست مطبوعات از کجا نشأت می‌گیرد و تا کجا ادامه می‌یابد؟ آیا دموکراسی اجازه می‌دهد که در پوشش مقدسات و در سنگر آزادی مطبوعات حرمت اشخاص حقیقی یا حتی حقوقی توسط رسانه‌ها نادیده گرفته یا هتک‌حرمت شوند؟ قوانین مطبوعاتی در کشور ما به تفصیل حد و حدود این آزادی را اعلام و محدودیت‌های آن را مشخص کرده است. هرچند گاهی برخی از همین جامعه رسانه‌ای پا را از این حدود فراتر می‌گذارند و با وجود ممانشات، تساهل و تسامحی که به‌طور خاص نسبت به ایشان روا داشته می‌شود باز هم خود حرمت قلم را شکسته و مطبوعات را با چالش‌های جدیدی مواجه می‌کنند که ضرورت توجه به فرهنگ عمومی جامعه را به‌طور عام و فرهنگ مطبوعاتی را به شکل خاص یادآور می‌شود و نمونه بارزی از همین موضوع است.

موضوعی که هر دو سوی آن دو نشریه و دو عضو از جامعه مطبوعاتی و رسانه‌ای کشورند؛ یکی نشریه‌ای فرهنگی- هنری با نام دنیای تصویر و دیگری نشریه‌ای سیاسی- اجتماعی به اسم پالئارات. یکی به‌عنوان برگزارکننده جشنی با حواشی و دیگری به‌عنوان منتقدی با ادبیاتی سخیف و توهین نا روا. هر دو دغدغه‌های فرهنگی جامعه را دلیل موجه اقدامات‌شان می‌دانند اما هر دو مشکلاتی را بر پیکره فرهنگی- اجتماعی جامعه خویشتن وارد می‌کنند. در این میان متأسفانه آنچه فدا می‌شود فرهنگی است که همه از آن دم می‌زنند؛ اما یکی به پای فرش قرمز هدر می‌رود و دیگری به نام اندیشه‌های مورد احترام مردم، به چهره فرهنگ خدشه وارد می‌کند. اینکه سهم هر کدام از طرفین این ماجرا در جفایی که بر فرهنگ و هنر رفته چه میزان است بحث دیگری است و ماجرای هتک‌حرمتی که به نام اخلاق و به ساحت برخی هنرمندان کشور انجام پذیرفته، بحث دیگری است.

شاید افراط و تفریط در حواشی این ماجرا را بتواند دو لبه یک قیچی تشبیه کرد که یکی به نام تجسد و تنوع فرهنگی و دیگری به نام تعصب و غیرت، ترمه زیبای فرهنگ ایرانی- اسلامی را از هم می‌درند.

شرح این هجران واین خون جگر این زمان بگذارد تا وقتی دگر

«اجبار» از هدایت تحصیلی برداشته شد

فرهیختگان | پس از کش‌وقوس‌های فراوان و اعتراضات دانش‌آموزان و والدین‌شان و درحالی که سازمان بازرسی کل کشور به موضوع ورود کرده بود، سرانجام آموزش و پرورش از موضع خود کوتاه آمد و اجبار را از هدایت تحصیلی دانش‌آموزان برداشت. دیروز مصطفی ناصری‌زنجانی معاون حقوقی و امور مجلس وزارت آموزش و پرورش با بیان اینکه «اجبار» را از هدایت تحصیلی برداشته‌ایم، گفت: «مشکلات مربوط به هدایت تحصیلی حل شده است.»

آیا بخش خصوصی بهداشت و درمان را نجات می‌دهند؟

درمان در دوراهی دولتی و خصوصی

بیمارستان‌های دولتی با کمبود تخت روبه‌رو هستند

مراجعات به سیستم دولتی بکاهد و به بیمارستان‌های خصوصی رونق بخشد؛ موضوعی که همواره مخالفان زیادی داشته و آن را زمینه‌ساز فشار به طبقه آسیب‌پذیر جامعه می‌دانند. وزارت بهداشت هم معتقد است که برای نجات حوزه بهداشت و درمان ناگزیر به همکاری با بخش خصوصی است و وزیر بهداشت نیز در آخرین اظهارنظرش در این باره گفته است: «افکار سوسیالیستی هنوز در ذهن برخی تصمیم‌گیرندگان رسوباتی دارد و معتقدند حوزه سلامت حاکمیتی است و نباید اجازه ورود بخش خصوصی را داد.» این صحبت وزیر بهداشت درحالی مطرح می‌شود که براساس اصل ۴۳ قانون اساسی، تامین نیازهای اساسی افراد ازجمله بهداشت و درمان،

مراجعات به سیستم دولتی بکاهد و به بیمارستان‌های خصوصی رونق بخشد؛ موضوعی که همواره مخالفان زیادی داشته و آن را زمینه‌ساز فشار به طبقه آسیب‌پذیر جامعه می‌دانند. وزارت بهداشت هم معتقد است که برای نجات حوزه بهداشت و درمان ناگزیر به همکاری با بخش خصوصی است و وزیر بهداشت نیز در آخرین اظهارنظرش در این باره گفته است: «افکار سوسیالیستی هنوز در ذهن برخی تصمیم‌گیرندگان رسوباتی دارد و معتقدند حوزه سلامت حاکمیتی است و نباید اجازه ورود بخش خصوصی را داد.» این صحبت وزیر بهداشت درحالی مطرح می‌شود که براساس اصل ۴۳ قانون اساسی، تامین نیازهای اساسی افراد ازجمله بهداشت و درمان،

مراجعات به سیستم دولتی بکاهد و به بیمارستان‌های خصوصی رونق بخشد؛ موضوعی که همواره مخالفان زیادی داشته و آن را زمینه‌ساز فشار به طبقه آسیب‌پذیر جامعه می‌دانند. وزارت بهداشت هم معتقد است که برای نجات حوزه بهداشت و درمان ناگزیر به همکاری با بخش خصوصی است و وزیر بهداشت نیز در آخرین اظهارنظرش در این باره گفته است: «افکار سوسیالیستی هنوز در ذهن برخی تصمیم‌گیرندگان رسوباتی دارد و معتقدند حوزه سلامت حاکمیتی است و نباید اجازه ورود بخش خصوصی را داد.» این صحبت وزیر بهداشت درحالی مطرح می‌شود که براساس اصل ۴۳ قانون اساسی، تامین نیازهای اساسی افراد ازجمله بهداشت و درمان،

اهدای وسایل خانگی مازاد به نیازمندان

فرهیختگان | مدیرکل دفتر امور حمایتی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: «طرح ملی خیر جمعی حلقه مهریانی، با هدف اهدای وسایل خانگی مازاد نیکوکاران و خیرین به خانواده‌های نیازمند، در دستور کار وزارتخانه قرار گرفت.» عبدالرحیم تاج‌الدین با اشاره به اینکه با اجرای این طرح، بخشی از نیازهای جامعه هدف برآورده خواهد شد، افزود: «در این راستا به منظور دریافت کالا از مبدا (اهداننده)، ارزیابی، حمل، نگهداری موقت در انبار، بیمه و تحویل کالا به نیازمندان برای مدت یک‌سال تاقه‌نامه همکاری با شرکت پست جمهوری اسلامی ایران منعقد شد. در این راستا افراد اهدانکننده وسایل خانگی باید کلمه «سلام» را به شماره ۲۰۰۶۴۴۹ ارسال کنند.»

آسیب کتمان آمار طلاق به بدنه تحقیقاتی

مرور آمارهای سال گذشته نشان می‌دهد طلاق رشد بالایی داشته است. از سال ۱۳۸۵ تا ۱۳۹۰ طلاق ۸/۷ درصد افزایش یافت، البته در دو سال آخر؛ یعنی سال‌های ۸۹ و ۹۰ آمار طلاق ۱۳/۶ درصد افزایش داشته است؛ آماری که می‌تواند برای خود به تنهایی نگران‌کننده باشد.

حالا اینکه مسئولان تصمیمی می‌گیرند آمار طلاق را اعلام نکنند مشکلی را حل نمی‌کند جز اینکه

روی حقایق سرپوش بگذارند؛ سرپوشی که به بدنه پژوهشی و تحقیقاتی این حوزه آسیب جدی وارد می‌کند. زیرا افرادی که روی موضوع طلاق تحقیقات می‌کنند به آمارهای واقعی نیاز دارند. تحقیقات دانشگاهی یا سازمانی، می‌تواند به برنامه‌ریزی برای کاهش میزان طلاق کمک کند. اما زمانی که آمار درستی وجود نداشته باشد یا اصلا آماری نباشد، قطعاً تحقیقات درست انجام نمی‌شود تا بر اساس آن بتوانیم به برنامه‌ریزی و راه‌حل درست برسیم.

واقعیت این است که سکوت در مورد آمار طلاق دردی را دوا نمی‌کند؛ زیرا اعلام آمار طلاق منجر به افزایش آن نمی‌شود. افزایش طلاق دلایل دیگری دارد که اگر افراد درصدد حل این معضل هستند باید دلایل وقوع آن را بررسی کنند، نه اینکه آمار آن را اعلام نکنند. متأسفانه ما در کشورمان علاوه بر اینکه شاهد طلاق قانونی هستیم آمار بالایی هم طلاق عاطفی داریم. بنابراین بهتر است به جای پاک کردن صورت مساله با برنامه‌های فرهنگی و مشاوره‌ای راه‌حل‌های متفاوتی را برای کاهش طلاق ارائه بدهیم.

جامعه ما در حال گذار از شکل سنتی به مدرن است. سطح سواد افزایش پیدا کرده است، جوان‌ها استقلال طلب شده‌اند و به همین دلیل نوع طلاق و دلایل آن هم تغییر کرده است. یعنی حالا دیگر زن‌ها به این دلیل که خانواده‌هایشان زن مطلقه را قبول نمی‌کنند، هر شرایطی را تحمل نمی‌کنند و ممکن است با اولین بحرانی که رخ می‌دهد، اقدام به درخواست طلاق کنند. دانستن این نکات از جمله مواردی است که باید مورد بررسی قرار گیرد.

بنابراین برای چنین جامعه‌ای که دیگر فرد برای آینده‌اش تصمیم می‌گیرد نه خانواده، باید برنامه‌های متفاوتی نسبت به سال‌های گذشته داشت. بسترهای طلاق گسترده شده و ممکن است به دلیل مشکلات اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی این اتفاق رخ دهد. بنابراین برای کاهش طلاق باید بسترهای به وجود آمدن آن را از بین ببریم؛ نه اینکه توقع داشته باشیم زن با شوهر بیکار و معتش سال‌ها زندگی کند و طلاق نکیرد.

البته این را هم باید گفت افرادی که در این حوزه فعالیت می‌کنند باید بدانند از چه مسیری برای کاهش نرخ طلاق ورود کنند. طلاق در هر خانواده‌ای به دلیل مشکلات متفاوتی رخ می‌دهد؛ بعضی به دلیل نداشتن مهارت‌های زندگی، برخی به خاطر نبود امکانات مالی و عده‌ای هم به دلیل نداشتن تفاهم یا به خاطر مشکلات جنسی. بنابراین برای هر کدام باید راه‌حل و شیوه متفاوتی ارائه شود. پشت آمارهای طلاق، آمارهای دیگری هم مخفی شده و شاید به همین دلیل است که نمی‌خواهند آمار طلاق را اعلام کنند؛ زیرا آمار طلاق برآیند شرایط اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی است.

❖جامعه‌شناس و عضو هیات علمی دانشگاه علامه طباطبائی

توقف اعلام آمار «طلاق» از سوی سازمان ثبت احوال

فرهیختگان | مدیرکل اطلاعات و آمار جمعیتی سازمان ثبت احوال کشور با بیان اینکه از این پس آمار طلاق در کشور را اعلام نمی‌کنیم، گفت: «آمار طلاق به اندازه کافی بیان شده است و ارائه آمار صرف دردی را دوا نمی‌کند.» علی‌اکبر محزون افزود: «یکی از دلایل بیان آمار اطلاع‌رسانی به خانواده‌ها درباره اتفاقات در سطح کلا است، علاوه بر آن، این افراد متوجه می‌شوند که تصمیم‌های فردی آنان چه تأثیری می‌تواند بر وضعیت کشور بگذارد.» او با بیان اینکه برنامه‌ریزان یکی دیگر از گروه‌های هدف هستند، گفت: «برنامه‌ریزان باید از آمار اطلاع یابند و می‌توانند اقدامات عملی را بر اساس آمار در دستور کار خود قرار دهند. تاکنون در زمینه آمار طلاق به اندازه کافی هشدار داده شده است.» محزون به «ایسنا» گفت: «تکرار مکرات ممکن است آسیب به وجود آورد و ما از آن پرهیز می‌کنیم. هر وقت کارهای عملی در زمینه کاهش طلاق انجام شود، ما اثربخشی برنامه‌ها را به اطلاع می‌رسانیم.»

تغییر طرح LEZ به کنترل معاینه فنی خودروها

فرهیختگان | از چند ماه پیش بحثش مطرح شده بود؛ از اواخر سال گذشته، اما هر ماه اجرای آن به ماه بعد موکول شد. LEZ یا «کاهش» نام طرحی بود که البته مخالفان و موافقان زیادی داشت و قرار بود براساس آن، از ورود خودروهای آلاینده و فرسوده به محدوده طرح زوج و فرد در تهران جلوگیری شود. اما دیروز خبر تازه‌ای رسید. این طرح به کنترل معاینه فنی خودروها که همواره به‌طور معمول از سوی پلیس راهور صورت می‌گیرد، تغییر حالت داده است. اقبال شاکری، عضو شورای شهر تهران با اشاره به اینکه طرح «کاهش» نسبت به طرح اولیه تعدیل پیدا کرد و با اصلاحاتی به شهرداری برای اجرا ابلاغ شد، گفت: «در این طرح محدوده زوج و فرد حذف نمی‌شود و به شکل قبل پابرجاست، اما همه خودروهای عبوری از این محدوده باید دارای معاینه فنی باشند.» رئیس کمیته عمران شورای شهر تهران گفت: «معاینه فنی خودروها طی مراحلی به صورت سختگیرانه چک خواهد شد. آنچه به کاهش آلودگی هوا کمک می‌کند کنترل برگه‌های معاینه فنی است و اگر خودرویی فاقد آن باشد، براساس مصوبه شورای عالی ترافیک جریمه خواهد شد. این جریمه نیز هم‌راستی جریمه‌های مربوط به عبورومرور غیرمجاز است.» شاکری افزود: «نکته دیگری که شورای عالی ترافیک قید کرده این است که به‌تدریج و با اطلاع‌رسانی ورود خودروهای کاربرتوری و اتزکوری به محدوده زوج و فرد ممنوع خواهد شد و معاینه فنی به‌عنوان یک آیتم کنترلی علاوه‌بر چک کردن پلاک، مدنظر قرار می‌گیرد و از شهروبر اجرایی می‌شود.» به این ترتیب، تنها کاری که در طرح پر سر و صدای «کاهش» صورت می‌گیرد، کنترل بیشتر داشتن معاینه فنی خودروها از سوی ماموران راهور و البته کنترل روند ارائه معاینه فنی از طریق دوربین‌های مداربسته در این مراکز است.

«کسی که عوارض نوسازی و پسماند پرداخت نکرده با کسی که مجتمع تجاری ساخته و چک داده فرق می‌کند.» به گفته او کسی که مجتمعی ساخته و به واسطه آن سود کثانی به جیب زده باید حق شهرداری را تمام و کمال پرداخت کند. به گفته او حتی مو مخالف بودم که به این افراد تخفیفی داده شود که اعضا تصمیم گرفتند تا ۲۰ درصد به آنها تخفیف داده شود.

البته دوستی معتقد است: «شهرداری نباید پیش از میزان تورم و بهره بانک‌ها جریمه دیرکرد دریافت کند، چراکه ممکن است مشکل پیش بیاید و حتی مراجع اعتراض کنند.» به اعتقاد او مهم برای ما وصول مطالبات است نه دیرکرد آن. دیرکرد را می‌توان بخشید اما اگر اصل بدهی در زمان خود پرداخت نشود و ملا به سال آینده موکول شود، از ارزش آن کم می‌شود و این به ضرر مدیریت شهری است.

دیروز صحن شورای شهر تهران حاشیه‌های فراوانی داشت؛ از پیشنهاد عجیب عباس جدیدی برای وصول مطالبات شهرداری و درگیری لفظی سرخو و دبیر تا عصبانی شدن مهدی چمران، رئیس شورای شهر تهران. پر سخت‌ترین دستور دیروز شورای شهر، موضوع بخشودگی عوارض ساختمانی بود، به طوری که وقت زیادی از صحن را به خود اختصاص داد. در میان بررسی این موضوع ناصر امانی معاون برنامه‌ریزی شهرداری از ۳۹ هزار قطعه چک صحبت کرد که از دهه ۷۰ در گاو صندوق شهرداری پ‌پو شده است؛ موضوعی که بعدها و در خلال بررسی سایر موارد موضوع بخشودگی باعث شد عباس جدیدی واکنش عجیبی داشته باشد. جدیدی گفت: «آقای رئیس لیست تمامی بدهکاری‌های مردم به شهرداری را به کمیسیون حقوقی شورا بدهید. قول می‌دهم ۷۲ ساعته همه مطالبات شهرداری را وصول کنم.» صحبتی که باعث شد چمران در جوابش بگوید: «آفرین آقای جدیدی. اما خودتان را این‌طوری به زحمت نیندازید.» در ادامه بررسی محسن سرخو، رئیس کمیته حمل و نقل شورای شهر درباره تبصره یک و سه لایحه تسهیلات تشویقی پیشنهاد داد که بالاشرنشین‌ها از تخفیفات کمرتی برخوردار شوند. او گفت: «تبصره یک برای زعفرانی‌نشین‌ها است و تبصره سه برای شهرری‌نشین‌ها. این تبصره بیشتر باید مورد توجه آقای دبیر باشد.» اینجا بود که دبیر عصبانی شد و بین صحبت‌های سرخو پرید و گفت: «دوستانی که در همه زمینه‌ها اظهارنظر می‌کنند، بنده سال‌هاست زعفرانی می‌نشینم و عنوان این مطلب از سوی برخی اعضای همه‌فنی حریف شورا باعث تأسف است.» اما تشنج‌های شورا به همین جا ختم نشد و در ادامه بررسی عباس جدیدی به همراه برخی دیگر از اعضای شورا در حال صحبت بود که باعث شد آستانه تحمل چمران تمام شود و با عصبانیت به او بگوید: «بس کنید دیگر! همه چیز بچه بازی شده است.» اینجا بود که جدیدی مثل شاگردهای شلوغ سر کلاس که همه کاسه و کوزه‌ها سر او خراب شده، خطاب به چمران گفت: «اقا شما چرا فقط من را به بینید.» البته دوستی در گفت‌وگو با «فرهیختگان» می‌گوید: «شیرا خوبه! این جرو بحث‌ها شش‌رینی شوست.» به گفته مهدی چمران اعضای شورا هفته بعد به تعطیلات تابستانی می‌روند؛ چیزی که گویا رئیسش بیش از هر کس دیگری به آن احتیاج دارد.

صحن شورای شهر تهران

برنامه و بودجه شورای شهر تهران مبلغ جرایم دیرکرد ۱۱۰۰میلیارد تومان است. بر این اساس در صورت پرداخت، کل بدهی به صورت نقدی و یکجا، دیرکرد مطالبه براساس طرح تشویقی محاسبه می‌شود. بنا بر آمار شهرداری طی ۱۲ سال گذشته بیش از ۳۹ هزار فقره چک مردم در شهرداری موجود

«تهران در یک ماه اخیر آماج حملات تخریب‌کنندگان هویت تهران بوده است.» این جمله از صحبت‌های احمد حکیمی‌پور، عضو رئیس کمیته میراث فرهنگی شورای شهر تهران در تذکرات پیش از دستور صحن است. او ۶مورد از تخریب بناهای تاریخی در یک ماه اخیر را اعلام کرد. خانه علاءالدوله حاکم تهران که در لیست مزایده بود و ۲۸ تیر از این لیست خارج شد و به ثبت ملی رسید. البته در توران که جزء بناهای شاخص معماری کشور است و شامل باغ‌های تهران هم محسوب می‌شود. کمیته امداد مالک این بناست و قصد دارد این بنای دو هزار متری را به یک مجتمع مسکونی ۱۲ طبقه تبدیل کند. هفته پیش خبر رسید که با پیگیری‌های اعضای شورای شهر این تخریب متوقف شده است که گویا کمیته امداد همچنان به تخریب این خانه به صورت غیرقانونی ادامه می‌دهد.

ویلاي پناهی اثر معمار معروف فرانسوی دوپرول، دفتر موسسه مطالعات و پژوهش‌های سیاسی، خانه تاریخی ضرابی و خانه باغ رهنما از دیگر خانه‌های قدیمی است که به گفته حکیمی‌پور در یک ماه اخیر مورد تخریب قرار گرفته است. او در گفت‌وگو با «فرهیختگان» می‌گوید: «مشکل ما این است که این بناها در تملک نهاده‌ها و ارگان‌های کشور است، نه تملک شخصی.» به گفته او، از این نهاده‌ا انتظار می‌رود بیشتر از این بناهای تاریخی حفاظت کنند و صرفا مناسبات اقتصادی را ملاک قرار ندهند، اما در عمل چنین چیزی را شاهد نیستیم. البته حکیمی‌پور می‌گوید برخی از این بناها با پیگیری‌های مختلف نجات یافته‌اند؛ اما برخی دیگر مثل خانه توران همچنان در حال تخریب هستند. به اعتقاد او در حال حاضر برای حفاظت از بناهای تاریخی جفره‌ای وجود دارد؛ چراکه بین شهرداری و میراث فرهنگی برای حفاظت از این بناها هماهنگی وجود ندارد. همین جفره‌ها باعث تخلف‌های بسیار می‌شود. به همین دلیل شورا به فکر تحقق مدیریت یکپارچه شهری افتاده است. حکیمی‌پور می‌افزاید: «میراث فرهنگی به هر دلیل، که به نظر می‌رسد نبود بودجه است، نتوانسته از این بناها محافظت کند و آنها را به ثبت برساند.» از طرفی شهرداری هم می‌گوید این نهاده‌ا از من پروانه خواسته‌اند و ما نیز صادر کرده‌ایم.» به اعتقاد او، اگر این مشکل حل و هماهنگی‌ها بیشتر شود، کارشناس شهرداری هنگام صدور پروانه از محل دیدن می‌کند و اگر متوجه شد بنا باید محافظت شود از صدور پروانه خودداری می‌کند.